

съ Тервезия при твърдѣ унижителни условия за империята. Въ първото условие на тоя миръ се уреждатъ южнитѣ граници на България; тѣ почвали отъ Милеона въ Тракия малко по на сѣверъ отъ Кавакли. Българитѣ получили значително териториялно възнаграждение. Второто условие задължавало Византия да плаща данѣкъ всѣка година на българитѣ. Прѣдвиждали се тридесетъ литри злато въ копринени облѣкла, и червени кожи. Сумата възлизала на 33 хиляди лева. Третата точка отъ мира съдържала взаимното повръщане на обикновенитѣ политически прѣстѣпници. Четвъртата точка буквално гласела тъй: „търгуващитѣ въ всѣка страна да снабдяватъ стокитѣ си съ завѣрени пломби и печати и да ги внасятъ съобразно общественитѣ наредби“. Тази точка отъ договора носела чисто економически характеръ и уреждала търговескитѣ сношения между двѣтѣ съседни държави. Съ задължаванieto, щото търговцитѣ отъ двѣтѣ държави да декларираатъ внесениѣ отъ тѣхъ стоки на надлежнитѣ власти, които щѣли да контролиратъ тѣзи декларации и възъ тѣхна основа да налагатъ прѣдвиденото мито за плащане, се отстранявали всевъзможни злоупотрѣбления и се улеснявало търгуването. Обичай е било, щото стоки, които не бивали завѣрени съ пломби и печати, да се конфискуватъ въ полза на държавата. Тоже и контрабанднитѣ стоки, улавяни, се конфискували въ полза на държавната хазна. Юстинианъ Велики още издалъ законъ съ такъвъ духъ относително търгуването съ коприната, както ни съобщава Прокопий. Въ источната римска империя фабрикуването на прочутитѣ копринени платове отдавна играело важна роль; за доставянieto суровата коприна, нейното обработване и търгуването съ нея, имало е специални закони, издадени нѣкои прѣди Теодосия, други отъ него, а трети при Юстиниана велики.

Този документъ, запазенъ въ хрониката на Теофана, е твърдѣ интересенъ, че ни запознава отчасти съ тогавашния усѣхъ на България въ културно отношение, като ни указва нѣщо и за нейната държавна уредба. Скитническиятъ народъ, който по прѣди станувалъ върху подвижни кола, и който до скоро живѣлъ нечисто и огърпано, намираме го сега засѣдалъ и то въ укрѣпени градове. Той се стремилъ вече да подобри своя поминѣкъ, не само съ грабежни походи, нъ и чрѣзъ размѣна на стопанското си благо. Источната римска империя